

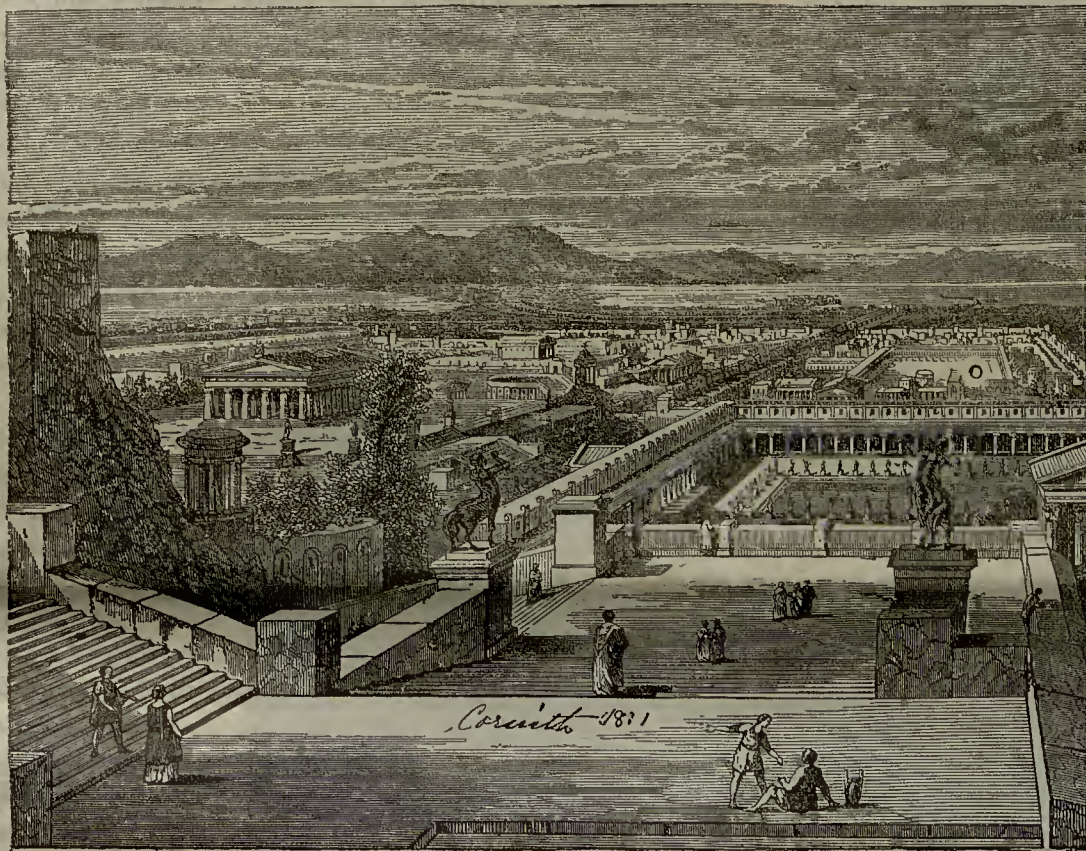

“ԹՈՂ ՏՈՒՒՔ ՄԱՆՐ ՏՂՈՅԸ ՈՐ ԻՆՏԻ ԳԱՆ.” ԳՈՒԿ. ԺԸ. 16.

ՀԱՏՈՐ ԻԷ.

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ, ՅՈՒՆԻՍ 1, 1898

ԹԻԻ 6

ԿՈՐԻՆՏ

Ս. Պողոսի ժամանակ Կորնթոս Յու-
նաստանի ամենէն շքեղ, ամենէն հա-
րուստ և երևելի քաղաքներէն մէկն
էր: Տես Գործ. ԺԸ. 1:

ՄԱՐԿՈՍ ԽՆԶՊԷՍ ՎԱՐՈՒՅՅԱԻ ԻՐ
ԹՇՆԱՄԻՆ ՀԵՏ

Կ'երեւի թէ պատճառը նոր տա-
բատն (փանթալոն) էր, քանզի այս
բանը պատահեցաւ առաջին անգամ
զանոնք հագած օրը: Այդ օրը շատ
երեւելի օր մըն էր Մարկոսի համար:
Նախ, այդ օրն էր որ առաջին ան-
գամ տաբատ հագաւ: Երկրորդ, հայ-
րիկին ծննդեան տարեդարձն էր: Ըն-
տանեաց ամէն անդամներէն ընծաներ
կային հայրիկին համար: Ամէն ան-
գամ որ անիկա սեղանին տակը պահ-
ուած ընծաները վեր կը քաշէր դա-

նակին, պատառաքողին կամ ուրիշ
բանի մը կապուած չուանը քաշելով,
ամենուն ծիծաղը կը շարժէր: Յետոյ
անոր ծննդեան տարեդարձի սեղանը
նստան ուտելու հայրիկին սիրած կար-
կանդակը և ոստրէն, շաքարեղէն և
դդուլի անուշ: Բայց ամէնքն ալ ըսին
թէ այն օրը, երբ տղայ մը առաջին
անգամ մանկական չըջողգեստը կը
թողու և տաբատ կը հագնի, աւելի
կարեւոր է քան ծննդեան տարեդարձ
մը: Մայրիկը ձեռք մը գեղեցիկ փոք-
րիկ զգեստ չինած էր կարմիր օձիքով
և գեղեցիկ բաճկոնով, նաեւ ասոնց
յարմար գլխարկ մը, և հայրիկը տուն
բերեր էր ձգանակներ (ասղը): Մայ-
րիկը և բոլոր միւս կիները կարմիր օ-
ձիքին շատ հաւնեցան, բայց Մարկո-
սին համար տաբատէն աւելի գեղե-
ցիկ բան չէր կրնար ըլլալ, բաց ի ձգա-

նորը շատ ոչինչ բան մըն էր:
Կարծես թէ քուրջերու տոպրակէ մը
հանուած էր և ժամանակաւ իրմէ մեծ
տղի մը կը վերաբերէր: Մինչեւ ան-
գամ պատուտած վերարկուն և մա-
շած գլխարկը ուրիշ մէկու մը կը վե-
րաբերէին այս տղուն հագնեւէն ա-
ռաջ: Գլխարկին տակի կըրը սև երեսը
ցանկին տախտակներուն մէջտեղ սեղ-
մուած էր, և իր սև աչքերով կը դի-
տէր խոտով լի մեծ պարտէզը, ծա-
ռերը և մեծ կախորանը: Յետոյ նա-
յեցաւ նոր տաբատ, կարմիր գլխարկ
և փայլուն կօշիկներ հագնող պղտիկ
տղուն: Նախ բնաւ չխօսեցան և իրա-
րու նայեցան վայրկեան մը լռութեամբ,
յետոյ Մարկոս ելաւ և բռնուցը (եռամ-
բուզ) շարժեց ցանկին ճեղքուածքին
մէջտեղի սև երեսին: Անմիջապէս սև
բռնունց մը ճեղքէն դուրս երկնցաւ

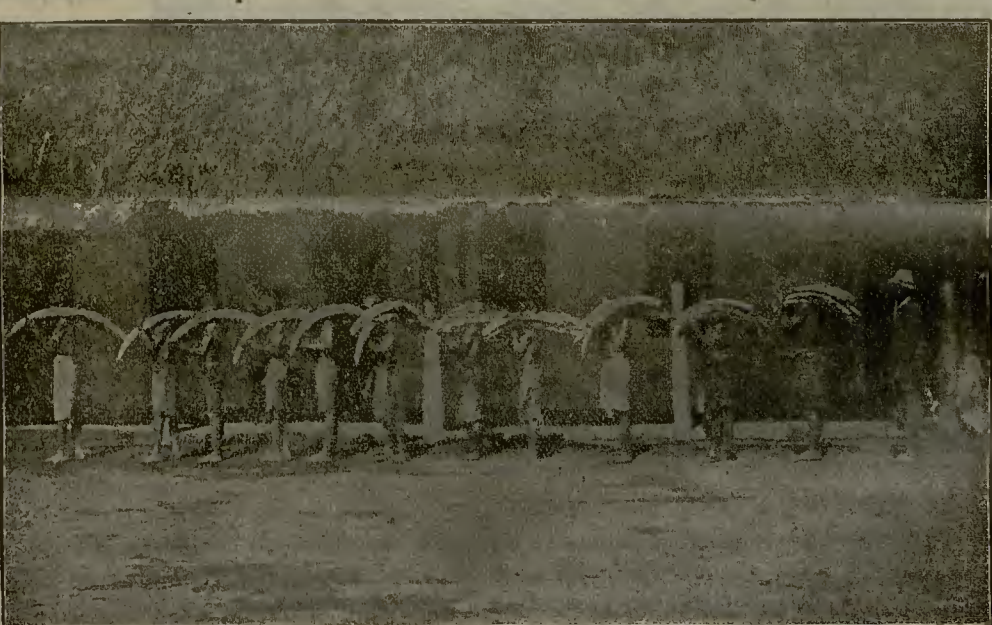
և Մարկոսի ծնօտին զտրկաւ ամուր մը: Մինչ Մարկոս բարկացած կը վախճէր, քարի կտոր մըն ալ եկաւ զարկաւ զլիսուն: Յետոյ զոյգ մը փոքր ոտքեր վողոցն ի վեր վաղել սկսան և ուրիշ զոյգ մը փոքր ոտքեր խոհանոցի սանդուխներէն վեր վաղեցին:

Մայրիկին ուսին վրայ բաւական արցունք թափելէ ետքը ամէն բան պատմեց Մարկոս: Մայրիկը ըսաւ, «Սնկիւ խեղճ աղքատ տղայ մըն է որ վողոցները կը պտտի: Կարելի է իր մայրը տունէն դուրս վաճառեց զանի և բնաւ հոգը չէ թէ ո՛ւր կ'երթայ, կամ ե՛րբ տուն կը դառնայ: Քեզի պէս դեղեցիկ հանգերէնէր հագած էր:» Մարկոս չէր կրնար խօսիլ, միայն զլուխը ցնցեց: «Կը կարծե՞ս թէ իրենց տունը ծննդեան տարեդարձ կը տօնեն:» Ուրիշ գլխու ցնցում մըն ալ: «Կը կարծե՞ս թէ անիկա ունի մէկը որ իրեն բարի և հանգարտ ըլլալ կը սորվեցնէ:» Նորէն գլխու ցնցում մը և աւելի արցունք: «Կը կարծե՞ս թէ անիկա երբեք լսած է որ ազնիւ փոքր տղաները բնաւ

կրնանք բարիով հատուցանել եթէ ուզենք:» Մարկոս սկսաւ ուրախանալ: «Նախ պէտք է այդ տղան գտնել, պարտիս փնտռել զանի:» Տղան անմիջապէս պատուհանը վաղեց և սկսաւ ուշադրութեամբ փողոցը աչքէ անցընել: Բայց պզտիկ, աղտոտ, առանց բարեկամի խափշիկ տղուն հետքը անգամ չկար: «Երթամ և խաղալիկներէս քանի մը հատը դատեմ և անոր տամ երբ զանի գտնեմ:» Ըսաւ—վար վաղելով դէպի իր խաղալիկներուն պահարանը: Յետոյ ձեռքերը լեցուն վեր եկաւ: «Նախ այս սիրուն երկաթէ կառքը և այս նաւակը կրնաս տալ:» Ըսաւ մայրը: «Ձիւքը ներս պիտի հրաւիրեմ և կախորանը պիտի նստեցնեմ և կարկանդակ, շաքարեղէն և քանի մը մարմարէ գնտակ ալ պիտի տամ իրեն: Ո՛հ մայրիկ, անոր ալ նոր տաբատ մը չե՞ս շինեց:» «Սնկի նոր հագուստներ պիտի քտնեմ իրեն համար:» Ըսաւ մայրը: «Երանի՛ թէ հիմա դար:» Ըսաւ Մարկոս և դուռը դուրս պարտէզ գնաց իր թըշնամիին դալուն սպասելու:

և իր կինը եկեղեցիին մէջ ժիր աշխատաւորներ էին: Մասնաւորապէս կիրակնօրեայ Դպրոցի հոգ տանիլ կը սիրէին, թէ՛ դաս կու տային և թէ՛ կ'աշխատէին որ տղաք ամէնքն ալ դասերուն ներկայ գտնուէին ամէն կիրակի: Այդ ժամանակները տղաք շաբթու մէջ բոլորիկ կը պտտէին, բայց քանի մը բարեկեցիկըն տանիքներ այդ սովորութեան չէին հետեւեր, և երբ կիրակին կու գար, անոնց զաւակները կօշիկ հագած կ'երթային ժողովարան, աղքատներն ալ հպարտութեամբ իրենց բոլորիկ ոտքով զաւակները տունը կը թողուն: Մը փարթըր նշմարեց այս բանը և երբ տեսաւ որ կիրակնօրեայ Դպրոցէն բացակայ եղողները հետզհետէ կը շատնային, պատճառը գուշակեց: Բայց անոնց ծնողացը բան մը չըսաւ որպէս զի չվիրաւորէր անոնց զգացումները: Այս կօշիկ չունեցող տղաները ինչպէս ժողովարան բերելու էր: Մեծ խնդիր մըն էր այս: Խորհեցաւ որ այս հանելուկը իր տան մէջ լուծէ: Իր զաւակներուն խոստա-

իրարու քար չեն նետեր կամ իրար չեն ծեծեր:» Աւելի արցունք և գլխու մեծ ցնցում մը: «Իս սիրելի պզտիկ տղայ մը, որ այս բոլոր բաները գիտէր և որ շատ աղէկ ժամանակ կ'անցնէ և այնչափ զինքը սիրողներ և իրեն բարի և հանգարտ ըլլալ սորվեցնողներ ունի, իր բռունցքը շարժեց պզտիկ աղքատ

ցաւ ստակ տալ եթէ բոլորիկ ոտքով կիրակնօրեայ Դպրոց երթային: Տըղաքը հաւանեցան և այնպէս ըրին: Անոնց մէկ անգամ բոլորիկներէն արեւաւական եղաւ այսնորաձեւութեան (մօտա) տարածուելուն: Այն ընտանիքները, որ կարողութիւն չունէին կօշիկ գնելու, ըսին, «Եթէ հարուստ փարթըրի մը զաւակները բոլորիկ կիրակնօր-

եայ դպրոց կ'երթան, անշուշտ մերերն ալ կրնան երթալ: Այնուհետեւ այլեւս հպարտութեան համար տունը մնացող չեղաւ:»

Ս.յս պատկերը կը ցուցնէ խումբ մը Ափրիկեցիներ որ փիղի ժանիքներ (ակոռ) — փղոսկր — իրենց ուսերուն վրայ առած ծովեղերը կը տանին:

Ս.յս պատկերը կը ցուցնէ խումբ մը Ափրիկեցիներ որ փիղի ժանիքներ (ակոռ) — փղոսկր — իրենց ուսերուն վրայ առած ծովեղերը կը տանին:

եայ դպրոց կ'երթան, անշուշտ մերերն ալ կրնան երթալ: Այնուհետեւ այլեւս հպարտութեան համար տունը մնացող չեղաւ:»

ՏՂԱՅՈՑ ՈՏՔԵՐԸ

ՆՈՐԱԶԵՒՈՒԹԻՒՆ ՄԸ

Անցեալ Յունուարին խոր ծերութեան մէջ մեռաւ Դատաւոր ֆարթըր որ ծնած էր Ամերիկայի Մասաչուսեց նահանգին Հալլըրիլ քաղաքը: Ասկէ 40 կամ 50 տարի առաջ, երբ իր պաշտօնը Պրիճիթի մէջ էր, ինք

Անգամ մը աղքատ կին մը, երբ Լոնտոնի մէկ հասարակաց պարտէզին մէջէն կ'անցնէր, յանկարծ վար ծռեցաւ և գետնէն բան մը առնելով գողնողին մէջ պահեց: Ոստիկան մը զայս տեսնելով անոր ետեւէն գնաց: Կինը պատուտած հանդերձներ հագած էր: Ոստիկանը անոր զգուշաւոր

կերպէն հետեցող թէ
գետնէն արժէքաւոր
բան մը գտած ըլլա-
լու էր և կ'ուզէր
փախչիլ : Բրտորէն
պոռաց, «Հոս նայէ-
գողնոցիդ մէջինը ի՞նչ
է :» Կինը անոր զին-
ուորական սպանա-
ցող ձայնէն զարհու-
րելով պատասխան
չտուաւ : Ոստիկանը
հիմա վտահ ըլլալով
թէ քսակ մը ստակ
կամ գոհարեղէն մը
ըլլալու էր գտածը, ը-
սաւ որ ցուցնէ զայն,
եթէ ոչ՝ զինքը պիտի
ձերբակալէ : Այն ա-
տեն խեղճ կինը վախէն
բացաւ գողնոցը և
քանի մը հատ ապա-
կիւի կտորներ ցուցուց :
Մարդը ապշած ըսալէ
մը վրան նայելով մը-
մըռաց, «Ի՞նչ պիտի
ընէք այս նետուելիք
բաները :» «Խորհեցայ
որ ճամբուն վրայէն
վերցնեմ, որովհետեւ
կրնայ ըլլալ որ տղայոց
ստրբերը մանէ և վի-
րաւորէ :» Ըսաւ հե-
ղովթեամբ :

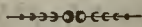

մակ մանուկներ,
խափշիկ մանուկներ,
գերմաներէն, լեհե-
րէն և Պոհմերէն թո-
թովող մանուկներ :
Այս պարտէղին մէջի
վրանը հասարակու-
թեան նուիրած ստա-
կով շինուեցաւ : Շի-
քակոյի ժողովուրդը
կը հոգայ մանկանց
խմած կաթը, անոնց
անկողինները և մա-
քուր հանդերձները :
Նաեւ շատ բժիշկներ
և վիրաբոյժներ որոշ-
եալ ժամեր իրենց
գործը ձգելով ձրի կը
դարմանեն մանուկ-
ները : Մասնաւո-
րապէս աչքի հիւան-
դովթիւններու բժիշկ
մը, Տր. Ֆիլտինկ, օր
մը երբ կը պտտէր
վրանին մէջ, տեսաւ
Մարիամ Լէվէնսքա
անուն մէկ տարե-
կան մանկիկ մը որ
կախորդանի մը մէջ
պառկած էր : Երբ
բժիշկը մատը երկըն-
ցուց, փոքրիկ ձեռքը
խաբխափելով ամուր
մը բռնեց զայն : «Այս
տղան կը տեսնէ :»

Երբ կը կարդանք մեր Տէրոջը խրատը
որ կը պատուիրէ մեզի չգայթակղեցնել
պղտիկները, իր թագաւորութեան
սիրելիները, հաճելի է գիտնալ թէ
ի՞նչ բայ Նոր Կտակարանին լեզուով
«գայթակղեցնել» կը թարգմանուի :
Այդ բային բուն նշանակութիւնն է
մէկու մը խնայուն պատճառ ըլլալ :
Մանկան մը հոգիին պատմութեան
խորհրդանշանը իր մատաղ ոտքերուն
քալուածքն է :

Ո՞վ պիտի ուզէր անոնց ճամբուն
վրայ բան մը ձգել անոնց քայլերը
արգիլելու կամ զանոնք վնասելու հա-
մար : Գիտնալով կամ չգիտնալով
այդ կինը սիրոյ աւետարանով մը ը-
րաւ այդ հոգածու գործը : Հոգիով
հնազանդեցաւ այն Աստուածային հրա-
մանին որ հին ժամանակ մարգարէին
հաղորդուեցաւ, «Խորջը իմ ժողո-
վուրդիս ճամբայէն վերցուցէք :»

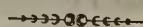
Այս ձին սորվեր է ջրհանէ մը խմե-
լու համար ջուր քաշելու կերպը :
Թռչուններն ալ ձիուն աշխատութեան
օգուտը կը վայելեն :

ՓՈՔՐԻԿ ՄԱՐԻԱՄ ԻՆՉՊԵՍ ՏԵՍԱԻ

Շէքակոյի մէջ մանուկներու համար
վրան (չատըր) մը շինուած է Լինքըն
փարք կոչուած հասարակաց պարտէ-
ղին ջրեղերքը : Վրանին մէկ ծայրը
կ'երկարի մինչև Միչիկան Լճին մէջ ուր
կը հաստատուի փայտէ ցիցերու վրայ
որ մէկ կանգունէն աւելի խորութեամբ
ջուրին մէջ տնկուած են : Վրանը տա-
նիք մը ունի, բայց պատ չունի և ա-
մէն մէկ հովիկը, որ ընդարձակ լճին
կապոյտ ջուրերը կը ծփծփացնէ, ներս
կը մտնէ առանց արդելքի : Ամառ-
ուան տաք օրերուն՝ տանիքին գով
չուքին տակ գերաններէն կախուած
կը տեսնուին շատ մը կախորդաններ
մանուկներով լեցուն : Տախտակա-
մածն ալ կը ծածկուի անոնցմով, ճեր-

հարցուց բժիշկը : Տիկին Լէվէնսքա,
մանկիկին մայրը, որ դաւկին քով
նստած էր, վախկոտ ժպիտով մը վեր
նայեցաւ, և «Այո, կանթեղը կրնայ
տեսնել», պատասխանեց : «Միշտ
այսպէս—ի ծնէ կոյր էր :» «Միշտ
այսպէս է, ինչպէս կը տեսնէք :»
Տղան թող չէր տար բժիշկին ցու-
ցամատը, ան ալ ուշադրութեամբ
տղին նայելով մօրը շատ մը հար-
ցումներ ըրաւ : Իմացաւ որ Լէ-
վէնսքա ընտանիքը կը բնակէր Էլի-
թաուն կոչուած փողոցը, որ շատ
անմաքուր էր և բարձր գործարան-
ներուն և վաճառատուններուն պատ-
ճառաւ արևի լոյս չէր տեսներ : Մա-
րիամին հայրը օրականով աշխատող
գործաւոր մըն էր, և մայրը իր դա-
ւակը լճին քով բերքեր էր որպէս զի
մաքուր օդ ծծէ և քնանայ : Բժիշկը
կախորդանին քով ծունկի վրայ նստաւ
և տղին աչքերուն վարդագոյն կոպերը
վերցնելով աչքին նայելէ ետքը գլու-
խը շարժեց ըսելով, «Ճիշդ կարծա-
ծիս պէս է :» «Մտակ չունիք», հար-

ցուց, «երբեք բժիշկի տարիք» Տի-
կին Լէվէնսքա գլուխը շարժեց Բժիշ-
կը ժպտեցաւ և ըսաւ, «կը հասկնամ»
Շատ աղքատ ըլլալու էին: Տիկին Լէ-
վէնսքայի ըսաւ որ մանուկը իր գրա-
սենեակը բերէ երեքշաբթի կէս օրէն
ետքը: Ան ալ խոստացաւ: Տր. Ֆիլ-
տինկ տուն երթալէ առաջ վրանին
վերակացու կնոջը ըսաւ, «Այդ կոյր
մանկիկին համար պիտի ջանամ բան
մը ընել: Պերլինի մէջ ճիշդ ասոր
նմանը տեսած եմ»: «Տր. Ֆիլտինկ,
կը կարծէք որ — » «Այստահութեամբ
բան չեմ խոստանար, բայց կ'ըսեմ
թէ կարելի է բժշկուի»: Կինը Տիկին
Լէվէնսքային վաղեց և ըսաւ որ երեք-
շաբթի Բժիշկին չերթալիք չընէ:
Բժիշկը տուն երթալով իր կնոջը խօ-
սեցաւ կոյր մանկիկին վրայով: Տիկին
Ֆիլտինկ շատ քիչ անգամ իր ամուս-
նոյն գործերուն կը խառնուէր: Բայց
այս անգամ պնդեց որ երեքշաբթի
կէսօրէն ետքը անշուշտ գրասենեակը
պիտի գտնուէր Տիկին Լէվէնսքայի եկած
ժամանակ: Այդ օրը առաջին անգամ
Բժիշկը ըսաւ մօրը թէ դանակ պիտի
դորձածէր դաւկին աչքերուն: «Չեմ
կրնար ըսել թէ օգուտ պիտի ընէ»,
ըսաւ, «կը հասկնամք. կ'ուզէք որ այս-
պէս ընեմ»: Տիկին Լէվէնսքա նախ
Բժիշկին ետքը կնոջը նայեցաւ և շըր-
թունքը թրթռաց: Տիկին Ֆիլտինկ
անոր ուսը կը շոյէր: «Ասկէ հեռա-
ցուր մայրը», ըսաւ Բժիշկը և Տիկին
Լէվէնսքան դուրս հանեցին: Տր. Բէյ-
մընտ ներսը ուրիշ սենեակի մը մէջ
կը սպասէր: Ժամէ մը ետքը մանկան
մայրը գրասենեակը բերին: Տր. Ֆիլ-
տինկ բազմոցին վրայ նստած կը փայփա-
յէր մանկիկը որուն աչքերը կապուած
էին: «Ամէն բան աղէկ դնաց», ըսաւ,
«Ըսել է կը կարծէք — » ըսաւ իր կի-
նը: «Այդ մասին բան մը չեմ գի-
տեր, տակաւին չեմ կրնար ըսել: Տի-
կին Լէվէնսքա, կը տեսնէք որ զաւկիդ
շատ փափա հասցուցած չենք, կարելի
է քիչ մը օգուտ ալ եղաւ, ես այս-
պէս կը յուսամ: Պէտք է որ այս
պզտիկը տասը օր մութ սենեակի մը
մէջ պահէք. կը հասկնամք»: Տիկին
Լէվէնսքա հաւանութեան նշան ըրաւ:
Բժիշկը քովը նստաւ և քանի մը ան-
գամ ցոյցոց թէ կապերը ինչպէս
պիտի փոխուէին: Նաեւ ըսաւ թէ բը-
նաւ զօրաւոր լոյս պիտի չդաչէր մա-
նուկին աչքերուն: «Այնքան չհաս-
կըցաւ», ըսաւ Տր. Բէյմընտ: Տր. Ֆիլ-
տինկ ժպտեցաւ իրմէ գեռատի ընկե-
րոջը և ըսաւ, «Ամէն վտանգ աչքս
պիտի առնեմ»: Յետոյ Տիկին Լէվէնս-

քա տղան տուն տարաւ Էլիթաուն, և
Տիկին Ֆիլտինկ դնաց հասարակաց
պարտէզի վրանը և եղածը պատմեց
վերակացու կնոջը: Բարի կինը այս
պատմութիւնը ինքն ալ պատմեց օրա-
գրի մը լրագրերին, որ ամէն օր կու գար
վրանը մանուկներուն վրայով տեղեկու-
թիւն առնելու և այս պատմութիւնը
լրագրի մը տուաւ: Տր. Ֆիլտինկ կար-
գալով այդ լրագիրը, բարկացաւ ինք
մասնաւորապէս աչքի Բժիշկի եր և
անոնք կը ջանային զինք դիպցաղնի
տեղ դնել, վիրաբուժութեան կը հա-
ւատար, բայց գովեստ չէր սիրեր: Եր-
կու անգամ Էլիթաուն դնաց մանկիկը
տեսնելու և երկրորդ անգամին ըսաւ
մօրը, «Երեքշաբթի աչքերը աղէկ մը
կապէ և գրասենեակս բեր, երեք-
շաբթի ժամը 10ին»: Տուն հասածին
պէս կնոջը ըսաւ թէ մանուկը երեքշաբ-
թի իրեն պիտի բերուէր: «Խօսեցայ
որ», ըսաւ, «դուն և վերակացու կինը
մեր քովը ըլլաք: Ըսենք թէ մանուկը
կարող ըլլայ տեսնել սենեակին մէջի
խոշոր առարկաները զանազանելու
չափ, արդեօք եթէ դուն և այդ կինը
հոն ըլլաք, պիտի կրնայ երկուքդ ի-
րարմէ զանազանել: Դիտէք որ գրե-
թէ աչքերը կապուած ծնած է, մենք
այդ կապերը կտրեցինք և կը յուսանք
թէ — կը յուսանք թէ կ'ըսեմ — աչքե-
րը աղէկցած են: Դժուար է ըսել թէ
ինչպէս պիտի ըլլայ: Անշուշտ մինչև
անգամ եթէ կարող ըլլայ տեսնել,
առաջին անգամ պիտի չկրնայ հաս-
կնալ թէ այս բանը միւսէն ո'րչափ
հեռի է և չեմ կարծեր որ կարող ըլ-
լայ առարկայ մը ուրիշէ մը զանազա-
նել»: Բժիշկին այս խօսքերը ըսած
բոլորին Տիկին Ֆիլտինկ հասկցաւ որ
իր ամուսինը վտահ էր դործին յա-
ջող վախճանին վրայ: Երեքշաբթի
առտու վերակացու կինը և ինք պա-
տուհանը նստած կը սպասէին: Բժիշ-
կը անոնց պատուիրած էր որ ալ
բան չհարցնեն: «Ահա կառք մը ե-
կաւ», ըսաւ իր կինը: «Կառքով պիտի
գային, ըսաւ Բժիշկը, «բոլոր վարա-
դօրները վար քաշեցէք»: Փողոցի
դրան առջև մանկիկը մօրը ձեռքէն
առաւ և հարցուց, «Ինչպէս եղաւ»:
«Ո՛հ, շատ հանդարտ էր, Տէր իմ»:
«Շատ աղէկ, հիմա զինքը սա անկիւ-
նը սա աթոռին վրայ պիտի դնեմ,
Դուք երեք կիներդ նստեցէք, հեռի
կեցէք, ես մանկիկին կը նայիմ»: Որով-
հետեւ վարագործները վար քաշուած
էին, փոքր սենեակին մէջ մեղմ լոյս
մը կար: Տր. Ֆիլտինկ մանկիկը մեծ

և կակուղ աթոռի մը մէջ դրաւ, և
փայլուն գունով խաղալիկ մը դրաւ
անոր գիրկը: Մատովը նշան ըրաւ կի-
նեուն որ լուռ կենան, և կամաց
կամաց կապերը քակեց: Վերջին կա-
պը քակուածին պէս մանուկը գէմքին
վրայ ցաւ զգալու նշան մը ցուցուց,
արագ արագ թարթեց աչքերը, գլու-
խը ծածկեց իր թէ յանկարծ տեսած
լոյսէն պահուրտելու համար: Այսպէս
լոյսին դէմ կ'ընկուած մնաց քանի մը
բոլորէ: Տր. Ֆիլտինկ տակաւին լուռ կե-
նալու նշան կ'ընէր մատովը երեք կի-
նեուն, որոնք տփուր և դողդոջուն
նստած էին իրենց չրթունքը խածնե-
ով: Մանկիկը որ ծածկ դիւրեղ կը կե-
նար, յանկարծ շարժեց մէկ ձեռքը
դողդաղով՝ դէպ ի փայլուն գոյնով
խաղալիկը: Յետոյ բռնեց զանկաւ: Բիշ-
կը լսելի սպասեց ետքը Բժիշկը փըս-
փըսաց «Մարիամ, Մարիամ»: Ման-
կիկը կամացուկ մը երեսը լոյսին վեր-
ցուց և թարթիչները շարժեց մեղմիկ
մը: Յետոյ կարօտակէզ ձայնով մը
ձեռքերը մօրը երկնցուց: Տիկին Լէ-
վէնսքա առաջ շարժեցաւ իր ծունկե-
րուն վրայ, ձեռքերովը երեսը ծած-
կած: Տիկին Ֆիլտինկ վերակացու
կնոջ բազմակներուն մէջ ինկաւ և սկը-
սաւ հեկեկալ: Միւս կինը թաշկինակը
աչքին դնելով հանդարտութեամբ
կու լար: Իսկ Բժիշկը այնպէս կը ցու-
ցընէր իրը թէ աչքին մէջ արցունք
չկար: Իր կինը կ'ըսէ թէ նա Մարի-
ամը գիրկն առած սենեակին մէջ կը
ձեռքէր և շարունակ կը կրկնէր, «Պղզ-
տիկ աղջիկ, ուրիշ մանկիկներու պէս
դուն ալ պիտի տեսնես»:

— 000000 —

ՀԱՆՆԵԼՈՒԿ ՍՈՒՐԲ ԳԻՐՔԵՆ

Պատուհան մը կ'ընծայեր
Մի տեսարան հրաշալի,
Որոյ մէջէն կը նայեր
Բոլոր աշխարհ կենդանի:

Թարգմ.

Գ. Կ. ԲԵՄԱԼԵԱՆ

Տարեկան բաժանորդագին՝ 6 դահ. արծաթ,
կանխիկ, ամէն տեղւոյ համար:

Ամերիկայի Միտինսարաց Բնակարանէն կողմէն

Արտօնատէր Ջ. Բ. ԲԵՄԱՆ

Տնօրէն — Խմբագիր Բ. Յ. ՀԵՐԲԷՐ
Ֆինճանըլար Երգուշտի Բնակարանէն

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒԹՅՈՒՆ

Ի ՏՊԱՐԱՆԻ Ա. ՅԱՐՈՒ ՊՅՈՒՆԵՐԻ

